

vreme čitanja stihova

vladimir burič

KONTAKTI

Sedimo
smešimo se
osmesima suludih

zaljubljenih

Kako je ponižavajuće ne razumeti drugog
Sedimo smešimo se
Govorimo kroz vakum

rastojan je
staklo
epohu

Počinjesh neverovati da je čašica-čašica
lampa-lampa

Sve je bezimeno

Sedimo
Smešimo se

Nemoćan sam da proniknem u njegov mikro-
kosmos
i primetio sam
da ga počinjem proučavati kao biolog
prepodavac
lovac

Na koncertu sam stranog govora
teško mi je
Glava mi je nabijena kancelarijskim
spajalicama latinskih

slova

CRNO I BELO

Crno
traži belo
da bi u njemu ubilo svetlo
i pretvorilo ga u sivo
ili
prugasto

VREME ČITANJA STIHOVA

Nazimu Hikmetu

Vreme čitanja stihova
to je vreme njihovog pisanja

dotir
stokrilog anđela
knjige

razgovor riba
postao čujan
pticama

ono negde
između jastuka
i jutra

Stihovi moji!

Na muke će me stavljati
neću izdati

Spaliće sve spise
zaboraviću

Vreme čitanja stihova

Žurite!

nikada neće nastati

Pablu Nerudi
Kuda smestiti svetinju?

Nad krevetom
da je gleda slučajna partnerka?
Pod nadgrobnom pločom
oskrnavljenom znakom svastike?

U knjigu
koju će naći i otvoriti
čiste ruke
onaniste?

U dušu
pored ispljuvaka?

Kuda
kuda smestiti svetinju?

Stegni je u pesnicu
i idi
ne otvarajući

ANTIHEROJ

Epoha
ga je pregazila
kao tenk tas
prevrnuvši ga naopako

Uspeo je da ne izgradi ono
što nije mogao ne izgraditi
Uspeo je da ne napiše ono
što je prepatio
u besanim noćima

Spalio je sebe
ostavivši pored puta
svog petomesečnog sina
To je nad njima kao humka
levak od granate

u njegovu su čast
okviri nadgrobnihih spomenika

Njegova nagrada je
suprotna strana
vaše
medalje

Avion je proleteo tamom
nalećući spavačima na grudi

SAN

Ogromno
od okeana do okeana
biće
leži
jede
hleb s metalom
i još nečim

što ne daje hlebu da se osuši

metalnu da zarđa

ESKALACIJA

Kupujem novine
čujem šum listova

Listam stranice
čujem pucketanje grančica

u paprati kolonade
nalazim telo
brata

VREME IKS

U kombinezonu i maski
s dozimetrom pred sobom
idem
uzimam intervju od zemlje

ispričaj
šta se desilo
čime su te otrovali
na smrt si bolesna
tvoja poslednja želja

Nisi me prepoznala
počeo sam ličiti na gada

Nisam te prepoznao
prekrila si se
čirevima
mesečevih cirkusa

Mržnja je destruktivna
Ljubav traži oblik

Kako je teško stvarati
na stolu
razorene planete

Zdravo mali
sa ožiljkom preko obraza
od nabora jastuka

Zdravo
Neka nikad ne sanjaš
fijuk bombe

U jesen 1984. godine, ovenčan Zlatnim vencem iz Struge, Andrej Andrejevič Voznesenski, govoreći o savremenoj ruskoj sovjetskoj poeziji (u intervjuu datom Zdenki Aćin, objavljenom u sarajevskom *Odjeku*) među nekoliko vodećih pesnika uvrstio je i Vladimira Buriča, koji u SSSR nema objavljenu knjigu, a pesme objavljene u periodici mogu se prebrojati na prste jedne ruke.

Buriču je teško da u domovini svojim stihovima obezbedi korice knjige, iako im se ne mogu staviti ideološki prigovori. Osobenost Buričevog stvaralaštva proističe iz njegove poetike, delimično iznete u njegovom tekstu *OD ČEGA JE SLOBODAN SLOBODAN STIH*, objavljenom u časopisu *Pitanja književnosti* u okviru polemike vodene o slobodnom stihu: »Svaki pokušaj da se bilo čije stvaralačko iskustvo izda za nepromenljive crte poetike slobodnog stiha pogrešan je i mora biti osuđen«. Ovome se mora dodati i sud Nazima Hikmeta izrečen još 1966. godine, kao preporuka za objavljivanje Buričevih stihova u moskovskom almanahu *Dan poezije 1966*: »Oni se ne uklapaju ni u jednu od klasičnih definicija poezije. U stihovima Vladimira Buriča razum preovlađuje nad osećanjima«.

Vladimir Petrovič Burič je rođen 1982. godine, ima zvanje pesnik-prevodilac, a poznat je i kao sastavljač antologija (1980. godine je u Moskvi objavljena njegova antologija svetske poezije posvećene sportu). Stihovi su mu prevodeni na više jezika, a 1976. godine u Parizu mu je objavljena knjiga pesama na francuskom jeziku.

Postoje izgledi da mu se krajem 1986. godine pojavi knjiga i u Moskvi pošto se nalazi u izdavačkom planu za 1986/87. godinu.

Izbor i prevod
Aleksandar Badnjarević